

[Kai Moltke.]

net. Man må ikke synes, det er for dristigt, når jeg i disse økonomiske krisetider gør opmærksom på, at der mangler noget i denne lovgivning, nemlig en ajourføring af tilskudsordningerne, sådan at vi nærmer os det mål, som den tidligere boligminister i fjor opstillede som normen.

Der er forskellige veje at gå. Vi har fået afvist vort forslag om en boligfond, og derfor kunne jeg tænke mig, at man i stedet blot yder erstatning for en del og tager sit udgangspunkt i en fordobling af det sociale byggeris kvota samt øger m²-tilskuddet, og udgangspunktet skulle ikke være den unormale rente på 6½ pct., men 4 eller 4½ pct. Jeg tror, det ud fra realpolitiske synspunkter og ud fra befolkningens behov og ønsker vil være sundt at trække dette med ind i udvalgsdiskussionen.

Nu kan det godt være, at nogle vil sige, at dette ikke er realpolitik. Somme tider har man indtryk af, at realpolitik har forandret retning, så det skulle være blevet til noget, som udelukker sund fornuft.

Der er dog enlige svaler. Offentliggjort selv i kredse, som vel ikke kan mistænkes for at stå hverken det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen eller mig alt for nær, ses f.eks. en ganske lærerig artikel, som jeg mener på forhånd skulle uddeles til udvalgets medlemmer, fordi man her har den nødvendige analyse af boligstøtten. Jeg tænker her på Finanstidende, og denne artikels fremkomst kan vel ikke forklares ved andet, end at en vis del af eksperterne inden for vort økonomiske liv og industrien ligesom i Sverige indser risikoen ved at blive ved at skrue boligniveauet op til sådanne højder, at det sætter pristalsmøllen i gang, medfører lønkrav på arbejdspladsen, svækker konkurrenceevnen og alle disse andre ting. Det må vel være det, som har fået Finanstidende til så at sige at foretage den ny analyse, og dermed er vi jo samtidig inde på nogle af de felter, en virkelig byggestøttelov skal indeholde. Finanstidende rammer nemlig én gang for alle et grundigt spyd igennem det, som endnu prægede diskussionen i fjor, om at man kunne affeje de stigende omkostninger og de stigende priser alene ved at

henvise til bygningsarbejdernes ubeskedne arbejds løn.

Bladet begynder med en oversigt over grundprisernes udvikling pr. m² fra 1946 til i dag. I 1946 var prisen 6 kr. 60 øre, i 1960 17 kr. 40 øre og i 1964 63 kr. 80 øre. Er der nogen, der kan fortælle mig, hvordan man kan bygge billigt og med synkende omkostninger med sådanne grundpriser? Det er jo gennemsnitstal for Københavns amt. Ude, hvor jeg bor, i Søllerød kommune, er man nået endnu højere op. Ved sidste opgørelse var man på 99 kr., og man forbereder sig lystigt på at springe op over 100 kr.-grænsen. Er det ikke et punkt, som man måske skulle tage med i betragtning?

Nu hørte jeg, at det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen til min store glæde tog nogle kreditproblemer op. Jeg opfattede det som sådan en slags beskedent alternativ til boligministerens måske ikke helt tilfredsstillende forslag om at gribe positivt regulerende ind på realkreditmarkedet. Her ligger hovedfaren i dag. Det er jo lige så vanskeligt at komme disse tillægslån til livs i den ældre boligmasse, som det er nødvendigt — det hørte vi både af den højtærede statsministers og den højtærede økonomiministers erklæringer — så derfor må man vel bruge et andet eksempel.

Hvad hvis man nu standsede kreditydelsen, bremsede den, lagde loft over den med hensyn til visse konsortiers opkøb af landbrugsejendomme i yderzonerne, som hurtigt kunne omsættes uden nogen større udgifter, men med så meget des større fortjenester? Vi behøver jo kun at gå her i byens omegn, og det er jo nu og da klogt at tage nogle eksempler. Man bliver nemlig nødt til at bruge eksempler, så længe fornudden klar og udtømmende statistik ikke bliver tilvejebragt. Må jeg overhovedet anbefale en statistisk forbedring på et tidspunkt, hvor man begynder at tale om indkomstpolitik. Lad os tage et af disse felter for grundopkøb i omegnen. Vi har jo haft en del diskussion, også her i salen, om selvbyggerne og deres stilling, og så er der Ryttergården ved Farum. Den blev i maj solgt af den landmand, som ejede den. Hvilke krav stillede man så til køberen i øjeblikket med hensyn til at præstere egen